

Η εορτή της Παναγίας της Γερόντισσας στην πόλη του Ναυπλίου

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Με κάθε λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια το Ναύπλιο τίμησε την “Παναγία την Γερόντισσα”, στον ιερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, όπου βρίσκεται πιστό αντίγραφο της θαυματουργής εικόνας . Η πρωτότυπη εικόνα βρίσκεται στην ιερά μονή Παντοκράτορος Αγίου Όρους. Τον πανηγυρικό εσπερινό τέλεσε ο πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Αργολίδος αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Μιχαλόπουλος πλαισιωμένος από Ιερείς της Μητροπόλεως. Φέτος είχε τεθεί προς προσκύνηση πετραχήλι του Αγίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτη. Μετά το πέρας του εσπερινού ακολούθησε κέρασμα στο πνευματικό κέντρο του Ναού.

Η ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Η θαυματουργός εικόνα της Παναγίας της «Γερόντισσας» βρίσκεται στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος του Αγίου Όρους και είναι εφέστια εικόνα του Μοναστηρίου. Η μορφή της είναι στη θέα γλυκύτατη, ευχάριστη και γεμάτη έλεος, αφήνοντας στον κάθε προσκυνητή αισθήματα χαράς, ευφροσύνης, αγαλλιάσεως, ελπίδας, παρηγοριάς και ευσπλαχνίας, δείχνοντας ότι προστρέχει στην ανάγκη των τέκνων

Της και ότι πάντοτε παραμυθεί τους πιστούς Της.

Το πρώτο θαύμα της εικόνας αναφέρεται στους χρόνους της βασιλείας του Αλέξιου Α του Κομνηνού, όταν αυτός άρχισε να κτίζει το αρχικό μονύδριο 500 μέτρα μακριά από τα σημερινά κτίρια της Μονής, πάνω σε ένα ύψωμα.

Τότε, ενώ οι εργάτες έκτιζαν κανονικά, το βράδυ η εικόνα της Παναγίας μαζί με τα εργαλεία των οικοδόμων έφευγαν αοράτως και όταν το πρωί τα αναζητούσαν τα έβρισκαν στο σημείο όπου είναι σήμερα κτισμένη η Μονή, ήταν βέβαια έρημος ο τόπος. Αφού αυτό έγινε πολλές φορές, τελικά κατάλαβαν ότι ήταν θέλημα της Παναγίας το Μοναστήρι να κτιστεί στον τόπο που η ίδια είχε επιλέξει. Έτσι λοιπόν οικοδομήθηκε ο αρχικός πυρήνας της Μονής.

Την προσωνυμία «Γερόντισσα» την απέκτησε η εικόνα αργότερα, μετά από ένα καθοριστικό, για την ονομασία, θαύμα της Θεοτόκου. Η αρχική της θέση ήταν μέσα στο Ιερό Βήμα, πίσω από την Αγία Τράπεζα. Την εποχή λοιπόν εκείνη ζούσε ένας πολύ ενάρετος, όμως μεγάλος στην ηλικία και ετοιμοθάνατος λόγω ασθένειας, Ηγούμενος. Αυτός γνώρισε το τέλος του κατά Θεία Αποκάλυψη και πεθύμησε να κοινωνήσει τα Άχραντα και Ζωοποιά Μυστήρια του Κυρίου μας. Γι' αυτό και παρακάλεσε τον ιερομόναχο εφήμερο που ιερούργουσε την ημέρα εκείνη να συντομεύσει την Θεία Λειτουργία.

Ο ιερομόναχος, όμως, δεν υπάκουσε αμέσως στην επιθυμία του Ηγούμενου και συνέχισε να λειτουργεί αργά με αποτέλεσμα να επέμβει η ίδια η Παναγία. Ξαφνικά ακούστηκε από την Εικόνα η φωνή Της που τον διέταξε με αυστηρότητα να ολοκληρώσει σύντομα την Θεία Λειτουργία, ώστε να προλάβει να μεταλάβει ο Γέροντας.

Έτσι κι έγινε. Μόλις κοινωνήσε ο Γέροντας, εκοιμήθει και από τότε έδωσαν σε Αυτήν την εικόνα Της την προσωνυμία «Γερόντισσα», λόγω της στενής Της σχέσης με τον «Γέροντα». Μετά από αυτό μεταφέρθηκε και τοποθετήθηκε έξω από το Ι. Βήμα στην αριστερή κολώνα του κυρίως Ναού, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα για την διευκόλυνση των προσκυνητών.

Η εικόνα ανακαινίστηκε και επενδύθηκε με νεώτερο αργυρό κάλυμα, υψηλής τέχνης, κατασκευασμένο μετά από εκφρασμένη επιθυμία της ίδιας της Θεοτόκου με έξοδα Κωνσταντινουπολίτισσας αρχόντισσας. Το πιθάρι που απεικονίζεται επάνω στο κάλυμα έγινε προς ανάμνηση θαύματος της Παναγίας.

Τον 17ο αιώνα υπήρξε εποχή κατά την οποία στο Μοναστήρι δεν υπήρχε καθόλου λάδι. Η έλλειψη όμως των αναγκαίων ήταν τόσο μεγάλη ώστε οι Πατέρες εγκατέλειπαν την Μονή αναζητώντας αλλού τα απαραίτητα για τη ζωή. Ο

Ηγούμενος τους προέτρεπε να πιστεύουν και να ελπίζουν στην «Γερόντισσα», όπως προσευχόταν και εκείνος και είχε την ελπίδα σε Αυτή. Επόμενο ήταν η Παναγία μας να μην διαψεύσει τις προσδοκίες του, και ένα πρωί οι πατέρες είδαν να ξεχειλίζει λάδι από την είσοδο της αποθήκης, όπου φυλάσσονται τα άδεια πιθάρια.

Μπήκαν στην αποθήκη και είδαν ότι ένα από τα πιθάρια, που σώζεται μέχρι σήμερα, ξεχειλίζει από λάδι. Αντιλήφθηκαν την επέμβαση της Παναγίας και με αυτό το λάδι γέμισαν όλα τα άδεια δοχεία που βρίσκονταν στο Μοναστήρι. Τότε αυτό σταμάτησε να ξεχειλίζει. Από τότε μέχρι σήμερα το λάδι δεν έχει λείψει ποτέ ξανά από το Μοναστήρι Της.

ΟΣΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

Ο Όσιος Πορφύριος γεννήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1906 στο χωριό Άγιος Ιωάννης του σημερινού Δήμου Ταμιναίων της Εύβοιας. Το κοσμικό όνομά του ήταν Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης και από πολύ νωρίς έδειξε έφεση προς το μοναχισμό. Έτσι, σε ηλικία 13 χρόνων και έχοντας τελειώσει μόνο την Β' Δημοτικού, μετέβη στη Σκήτη της Αγίας Τριάδος, τα γνωστά "Καυσοκαλύβια" του Αγίου Όρους, όπου έζησε τα επόμενα 6 περίπου χρόνια, ως υποτακτικός σε δύο γέροντες μοναχούς, λαμβάνοντας το όνομα Νικήτας. Κατόπιν, λόγω σοβαρής ασθένειας, αναγκάστηκε να επιστρέψει στην Εύβοια, όπου και εγκαταστάθηκε στην Ιερά Μονή Αγίου Χαραλάμπους Λευκών Ευβοίας, στο Αυλωνάρι της Εύβοιας.

Σε ηλικία 20 ετών συναντήθηκε με τον Αρχιεπίσκοπο του Σινά Πορφύριο, ο οποίος αναγνωρίζοντας σε αυτόν πνευματικά χαρίσματα, τον χειροτόνησε πρεσβύτερο, δίνοντάς του και το όνομα με το οποίο έμελλε να γίνει γνωστός. Τα επόμενα χρόνια, επειδή το μοναστήρι του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών έγινε γυναικείο, ο π. Πορφύριος εγκαταστάθηκε στη Μονή Αγίου Νικολάου, στην Άνω Βάθεια του σημερινού Δήμου Αμαρυνθίων, επίσης στην Εύβοια.

Το 1940, σε ηλικία 34 ετών, μετέβη στην Αθήνα, όπου στις 12 Οκτωβρίου διορίστηκε ως Εφημέριος στην εκκλησία του Αγίου Γερασίμου, στην Πολυκλινική Αθηνών στην Ομόνοια.

Στις 16 Μαρτίου 1970, έχοντας συμπληρώσει 35ετία, έλαβε μικρή σύνταξη από το Ταμείο Ασφαλίσεως Κληρικών Ελλάδος και αποχώρησε από τη θέση του εφημερίου του Αγίου Γερασίμου, όπου όμως συνέχισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του ως το 1973. Τη χρονιά εκείνη έφυγε από την Αθήνα για να εγκατασταθεί αρχικά στον Άγιο Νικόλαο, στα Καλλίσια (σημερινή Καλλιθέα) της Πεντέλης και μετά από μερικά χρόνια στο Μήλεσι της Μαλακάσας, όπου και οικοδόμησε το Ιερό Ησυχαστήριο της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος. Απέκτησε σημαντική φήμη και

πολλοί πιστοί τον επισκέπτονταν στον τόπο διαμονής του.

Το Νοέμβριο του 1991 μετέβη στο παλαιό κελί του, στα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, όπου και κοιμήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, Κατατάχθηκε στο Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, από την Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στη συνεδρίασή της που διεξήχθη στις 27 Νοεμβρίου 2013.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ - ΡΑΣΣΙΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΤΙΚΗΣ-ΡΑΖΕΛΑΣ

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης